

1ª. Act. Diferències entre turisme i immigració

Llegeix el conte del Bon Cristià

(“El desarrelament”- Mario Bunge. Levante 10- 9- 1995).

“...Aquest, que en la seua vida havia treballat durament, s’avorria (mortalment?) al paradís. S’avorria per no haver de fer res. (Recorden que, segons la Bíblia, el treball és una maledicció, de manera que els benaventurats són ociosos). Quan va encertar a passar el seu àngel de la guarda, Cristià li va preguntar si, per distraure’s, no podia fer una gira pel món dels morts. “Com no”, li va contestar l’àngel. “Casualment, estem promovent gires a l’infern, perquè compregueu el privilegi de què gaudiu habitant al paradís. Si vols t’ anote per a la propera excursió”.

Cristià, previngut, va preguntar si estava assegurat el retorn. L’àngel va respondre:

“per suposat. Però només una vegada. Si vas per segona vegada ja no hi podràs tornar”. Cristià va acceptar consentíssim.

Una vegada havia arribat a l’infern, Cristià va ser rebut a cos de president. El van atendre belles hurís, les quals el banyaren en aigua de tarongina, li donaren de beure i de menjar opíparament, li van presentar gent bella i interessant, el van acompanyar al casino, el van fer veure espectacles divertits i li contaren una pila d’acudits agudíssims. Totes les ànimes gaudien de la gran vida (per dir-ho d’alguna manera).

Acabada la visita a l’infern, Cristià va tornar al seu tranquil i avorrit racó al paradís.

Després de pocs dies (mesos?, segles?, eons?) va sentir coïssor a la planta dels peus (com es diu en anglès) i va demanar una cita amb el seu àngel de la guarda. Una vegada l’havien portat a la seua augusta presència, Cristià li va dir; “Senyor àngel, ja sé que el paradís és el lloc ideal. Però m’avorrisc, ja que el temps no passa per a ell. Per açò, he resolt mudar-me a l’infern”.

L’Àngel li va respondre: “Cometries una bogeria, Cristià. Ja coneixes les horroroses tortures que hi practiques els dimonis. Són comparables a aquelles que solien practicar les forces de l’ordre al teu país d’origen”.

Cristià li va contestar amb la veu untuosa de l’hipòcrita: “sí, ja sé, he vist aqueixos suplicis. Però allà transcorre el temps, hom té en què pensar i de què queixar-se.

Allà sempre ocorre l’inesperat, mentre que ací no passa res, ni bo ni dolent. Allà es lluita eternament, mentre que ací es descansa eternament. En ma vida vaig ser un lluitador i ja és tard per a canviar.

L’àngel va accedir, però abans li va advertir: “Bé, Cristià, et donarem de baixa. Però recorda que no hi haurà retornada”. Cristià li ho va agrair i va començar alegre el camí de l’infern. Li va ser fàcil trobar-lo perquè, com és ben sabut, està empedregat de bones intencions.

Una vegada havia arribat a la porta de l’infern, Cristià va posar la seua millor cara per rebre les besades de les hurís. Però en aquesta ocasió se li va encarar

Act. Fitxes Treball Textos. Immigració

un dimoni horrible, que es va apoderar d'ell i el va llançar sense més en una immensa caldera d'aigua bullint de chiles mexicans. Cristià, lamentant-se, es va desfer la gola clamant que l'havien enganyat, que les hurís li havien donat cita i que el crupier del casino li havia confiat el número guanyador. El dimoni li va contestar amb sorna infernal:

“infeliç. La primera vegada vas venir com a turista, ara has vingut com a immigrant.

T'aguantes.” (de fet, el dimoni va usar una paraula més adequada, però no em permeten de reproduir-la)”.

Respon a les preguntes següents:

1. Quina moralitat podem extraure d'aquest conte en relació al tema de la immigració?
2. Per què a Cristià el tracten primer d'una forma i després d'altra?
3. Què creus que es té més en compte a l'hora de tractar un estranger: el seu origen o la seua posició econòmica?
4. Busca al diccionari la paraula “desarrelat”. Coneixes alguna persona que es trobe desarrelada? Com creus que se sent? Creus que va deixar arrere un paradís?